

Oratorijski cajtnag

Šentrupertske farovške počitnice 2006

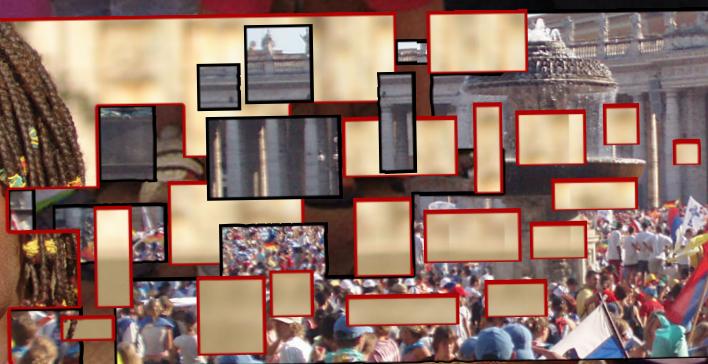

POVEJ NAPREJ!

»Peli smo in plesali banse,
naredili olimpijsko zaobljubo,
animatorji pa smo prejeli križ,
ki smo ga vedno nosili
kot razpoznavni znak.«

V RIMU JE BILO ZAKON!

Na svetovnem srečanju ministrantov

ANGOLA, NASVIDENJE!

»Slovo je bilo težko, saj so nam otroci ukradli del srca.«

Povej naprej!

ORATORIJ 2006

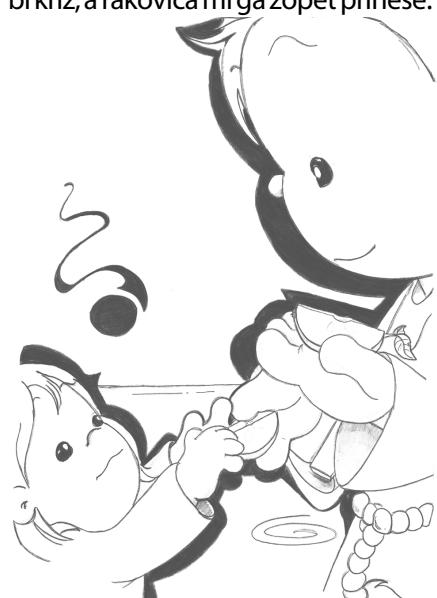
Frančišek želi postati slaven, zato pride v Pariz, da bi študiral. Tam se sreča s Petrom Fabrom in Ignacijem Lojolskim. Ignacija sprva ne mara, a ob pogovoru z njim počasi ugotovi, da slava ni vse in da je pomembnejše služiti Bogu.

Frančišek, Ignacij in Peter postanejo nerazdružljivi prijatelji. Zobljubo svoje življenje posvetijo Bogu ter ubogim in bolnim. Želijo iti v Sveti deželo. Začudenim ljudem na vprašanje, kdo so, odgovorijo: »Družba Jezusova.«

Družba Jezusova zaradi vojne v Sveti deželi ne more tja. Papež, ki se mu dajo na razpolago, jih prosi, naj gredo oznamnjati v Indijo. Zamislijon je določen Frančišek. Na ladji se odpove udobni kabini in streže bolnikom. Med viharjem izgubi križ, a rakovica mi ga zopet prinese.

Frančišek pripluje v indijsko mesto Goa. Tam opazi velikocerkva. Pretrese ga, ko vidi, da Portugalci izkoriščajo domačine in ga Indiji zato ne sprejemajo »Boga Portugalcev.« Z dobroto osvoji srca ljudi in govori o dobrem Bogu, ki jih imazelo rad in tudi od nas pričakuje, da smo dobri drug do drugega.

Frančišek odpluja na otok Paravanov, ki si svoj kruh služijo z nabiranjem biserov. Pred leti jih je nek misijonar oznanil Jezusa, a so tem čas upozabili in avero. Ob prigodi z opico, ki razbijuje posodo z dragocenimi biseri, Frančišek Paravanom razloži, kako zelo pomembna je vera.

V letošnjem letu obhajamo 500 letnico rojstva zavetnika misijonov sv. Frančiška Ksaverija. Zato smo se na pobudo jezuitov, ki jim je sv. Frančišek Ksaverij pripadal, odločili, da v Oratoriju 2006 spregovorimo prav o njem. Življenje sv. Frančiška Ksaverija je zgodba mladeniča, ki je želel uspeti ter postati slaven in bogat. Ob srečanju s sv. Ignacijem Lojolskim je spremenil svoje gledanje na življenje. Zagorel je v ljubezni do Kristusa in bližnjih. Zar v srcu ga je gnal do skrajnih mej sveta in vsem je želel prinesti Boga. Hotel je povedati naprej, da nas Bog ljubi brez mej. Odpotoval je na daljni Vzhod. Vsi, ki jih je srečal, so bili zanj bratje in sestre in navduševal jih je za vero v Jezusa. Frančiškovo misijonsko navdušenje smo povzeli v naslovu letošnjega Oratorija: POVEJ NAPREJ! Po njegovem zgledu naj bi animatorji, voditelji in udeleženci na oratoriju goreče vzljubili Jezusa in o njem pripovedovali naprej.

Frančišek želi o Jezusu povedati vsemu svetu. Zato odpotuje na Japonsko. S prijateljem Anhirom voditelje prosita za oznanjanje vere. Ker sta slabno oblečena in brez daril, dovoljenja ne dobita. Napako popravita pri cesarju in ta jima da dovoljenje. A Frančišek želi še dlje: na Kitajsko ... X

Oratorijski cajtng

Sentrupertiske farovške počitnice 2006 je izdal

Župnijski urad Šentrupert kot priloga ŠentRuperta, glasila krajanov krajevne skupnosti Šentrupert.

S prispevkij in fotografijami sodelovali udeleženci počitniških programov.

Zahvala vsem, ki ste prispevali material in pripomočke za izvedbo oratorija.

Hvala tudi Župnijskemu uradu Šentrupert, g. Mirku Simončiču, za trud in izvedbo sestrama Ivanki Zaknjšek in Danijeli Kordeš ter vsem animatorjem (Alenki, Andreju, Urši, Mojci, Slavki, Tanji, Nives, Evi, Ani, Roku, Andreji, Tamari, Sabini in Marku) ter pomočnikom animatorjev (Juretu, Tajdi in Aljažu).

salve
Uredil in oblikoval Marko Suhovršnik v sodelovanju s salezijansko založbo Salve d.o.o. Ljubljana. Avgust 2006.
www.donbosko.si/sentrupert

ZDAJ JE ČAS MILOSTI, ZDAJ JE ČAS REŠITVE!

Spoštovani Šentrupertčani, dragi prijatelji! Ko ponovno prelistavamo strani letošnjega Oratorijskega cajtnega in obujamo spomine na preteklo poletje, na čas naših počitnic in dopustov, se mi zazdi, da je to čas, ki ga preživimo najbolj pestro in aktivno. Šola in služba, delo in načrtovanje zahtevata napor in resnost, a vendar se vsi strinjam, da je poletni čas čas polnosti, ko v spoščenosti in vedrosti duha odkrijemo marsikaj novega in izvirnega. Preživeli smo ga na zelo različne načine, mnogi tudi v okviru župnijskega urada. Ororij je odprl paleto počitnikovanj in dopustov, Ankaran je (p)ostal duhovni počitniški kotiček, Uskovnica kraj fizičnega napora in odpiranja našega duha Duhovnemu, svetovno srečanje ministrantov je zaznamovalo naše ministrante, z Davidom sva izkusila drugi in drugačen svet v Angoli. Vse to in še mnogi drugi izleti in srečanja so med nami spletni doživete in občudovane trenutke, ki jih lahko povežemo v čas. Ne v tisti čas, ki teče linearno, temveč v spiralno oblikovan čas, ki nas dviga kvišku. In ko se ozremonazaj, se zavemo, da je vse milost, vse je dar. Če ga sprejmemmo kot dar, nas rešuje in nas odrešuje. Naj bodo te strani le kamenček v mozaiku našega farnega občestva. In Bog miru naj bo z nami!

Marko Suh

ORATORIJ '06 USPEŠNO KONČAN

Ja, pa je za nami še eden ororij in reči moram, da je bil kar uspešen, seveda z manjšimi zapleti, a smo ga pripeljali do konca.

Potekal je od 3. do 7. julija pod gesлом »Povej naprej!«, zato moramo povedati naprej, da smo se imeli lepo, da nam je bilo vreme naklonjeno in da smo olimpiado, ki je potekala skozi ves teden, uspešno zaključili z baklo in ognjem ter vsemi ostalimi podrobnostmi.

Skratka, bilo je super, od lova na lisico, ki smo jo imeli na pohodu, preko vodnih iger, ki so pri nas nepogrešljiva stalnica, do bazena in zaključne svete maše in še in še.

Zabavali smo se, peli in plesali banse ter naredili olimpijsko zaobljubo, animatorji pa smo prejeli kriz, ki smo ga vedno nosili kot razpoznavni znak. Zaplesali smo tudi animatorjev ples, ki je in bo šentruperska skrivnost (he, he). Bilo je lepo in veselimo se že novega ororija.

Tamara

Kateheze

PRIJATELJSTVO

OBLJUBA BOGU

PRIPRAVLJENOST

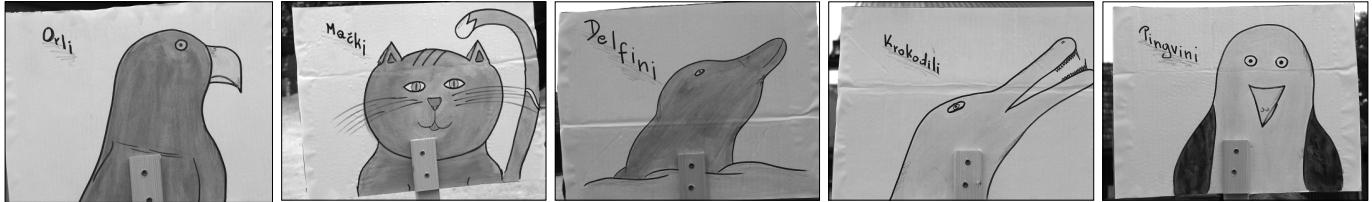
SOLIDARNOST

VERA JE BISER

CERKEV

DELAVNICE

Pravljična: Tanja&Ana

Misijonska: Andreja&Slavka&Mojca

Lončarska, mozaika na križu, ulitek iz gipsa: Alenka&Tamara

Športna: Rok&Andrej

Misijoski križ: Sabina&s. Ivanka

Novinarska: Urša&Eva&Nives

Malica: Nives&s. Dani

Fotograf: Jure

POZITIVNE STVARI Ororija '06

Igrica, lepo vreme, organizacija na bazenu, malica, količina malice, veliko otrok, fotograf, dežurstvo na bazenu, pevske vaje (več jih je potrebno), kratka trma animatorjev, pohod, lov na lisico, vodne igre, hokej z metlo, veliki pečejo za male, pohvala kitaristom, povabilo staršev na bazen, sodelovanje animatorjev pri igrah, krožniki iz kartona za pice (Sabina), misijonski križ (izdelava Štefan), podelitev križev za animatorje, trgovina, informacije, kritike, Marko - material za delavnice

NEGATIVNE STVARI Ororija '06

Odnos med animatorji, seznam animatorjev, zamujanje, neresnost pri delavnicah, odsotnost Antuna, Marka, udeležba sestankov, misjonarska delavnica (zapestnice, ni organizacije, ker animatorji niso bili prosti, zainteresirani), miritev animatorjev, ni zavesti za otroke, prelaganje na zadnji trenutek, neodgovornost, odhod iz bazena
Iz zapisnika sestanka animatorjev, 7. 7. 06

EVA GRUDEN

Naj hrana: vse, sam vampi ne – Naj pičača: voda –
Naj hobi: rolanje, kolesarjenje – Naj prijateljica: Urša
– Kje bi živel, če ne bi bilo Zemlje? Na Luni – Če bi
bila izumitelj, kaj bi izumila? Stroj za izdelavo sreče
in ljubezni med ljudmi *Sara, Renata, Jerca*

ANDREJ KOSTEVC

Naj hrana: vampi – Naj pičača: bandidos – Naj hobi:
atletika – Naj prijateljica: Eva G. – Kje bi živel, če ne
bi bilo Zemlje? V zraku – Če bi bil izumitelj, kaj bi
izumil? Popolno žensko (kot je Eva)

Sara, Renata, Jerca

Na
Veseli gori

ROK RUPERČIČ

Naj hrana: trava – Naj pičača: voda – Naj hobi: delanje
lakov – Naj prijateljica: Eva G. – Kje bi živel, če ne bi
bilo Zemlje? V vodi – Če bi bil izumitelj, kaj bi izumil?
Vodo v prahu *Sara, Renata, Jerca*

NIVES GRUDEN

Starost/rojstvo: 17 let, 22.8.1989 – Hobi: tečnjarenje
Sabini – Naj hrana: kaj pa vem, kakšna solata – Naj
skupina/ pevec: Tone Cetinski – Katero delavnico
vodiš? Novinarsko – Zakaj? Pač imam dolg jezik –
Imaš fanta: da – Zakaj si se odločila za sodelovanje
na oratoriju? Ker imam rada otroke – Veš kakšen vic:
nič mi ne pade na pamet – Sanjsko potovanje: na
Maldive *Kristjan Z., Uroš B.*

ANDREJA BOHTE

Starost/rojstvo: 17 let, ne povem – Hobi: ukvarjanje
z otroki – Naj hrana: špageti – Naj skupina/ pevec:
Luna – Katero delavnico vodiš? Misijonsko – Zakaj?
Ne vem – Imaš fanta? Ne še – Kaj želiš za oratorij? Da
se srečno izteče – Veš kakšen vic? Zakaj krava beži
pred policijskim avtom? Ker sta notri dva bika – Tvoje
sanjsko potovanje: na Bahame *Tjaša S., Anja N.*

PEPCA SLAPŠAK

Starost/rojstvo: 84 let, 2.1.1922 – Velikost in teža:
150 cm, 72 kg – Naj fant: Kristjan – Naj punca: sestra
Ivana – Naj hrana: krompir – Naj pičača: vino – Kadiš?
Ne – Naj obleka? Ruta – Koga ne maraš? – Imam rada
vse *Kristjan Z., Uroš B.*

MOJCA MAJCEN

Starost/rojstvo: 15 let, 28.5.1991 – Velikost in teža:
160 cm, skrivnost – Naj fant: Kristjan, Uroš – Naj
punca: sestre – Naj hrana: jajca – Naj pičača: voda –
Kadiš? Ne – Naj obleka? Hlače – Koga ne maraš?
Profesorjev *Kristjan Z., Uroš B.*

TAMARA VAVTAR

Starost/rojstvo: 18 let, 17.2.1988 – Velikost in teža:
165cm, skrivnost – Naj fant: Andrej Ž. – Naj
prijateljica: Petra in Alenka – Naj punca: pokojna
mama Zora – Naj hrana: solata – Naj pičača: voda –
Piješ alkohol? Ne – Kadiš? Ne – Naj obleka? Črne
hlače in črna majica – Koga ne maraš? Profesorjev
Kristjan Z., Uroš B.

Skupina osmih prostovoljcev v okviru društva IniciativAngola, ki ga vodi salezijanec Hanzej Rosenzopf, se je štiri tedne mudila na delovnem taboru v Angoli pri sestrah Hčerah Marije Pomočnice.

Ko smo prispeli v glavno mesto Luanda, smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina se je z letalom odpravila v 1000 km oddaljeno Lueno, drugo skupino pa je sestra Zvonka Mikec odpeljala v skorajda 600 km oddaljeno obmorsko mesto Benguela. Tako smo v dobrih treh tednih naše misijonske izkušnje delovali med otroci in mladimi. Občudovali skupnosti sester, ki koordinirajo šolo in njene dejavnosti, ob vikendih pa najdejo čas tudi za katehezo in druženje z mladimi. Tukajšnje življenje je zelo pestro, predvsem smo občudovali delavnost ljudi. Od ranega jutra pa do večera so vsi na nogah in se trudijo za preživetje. Spraševali smo se, kako lahko tukajšnje družine sploh preživijo, saj so plače zelo nizke, cene pa evropske. Že mlajši otroci morajo iskati delo, da se lahko preživljajo in nadaljujejo šolanje, kar je v Angoli redkost, saj imajo le redki mladi možnosti za nadaljnje šolanje. Sestre s svojim katehetskim, vzgojnim in izobraževalnim delom pomagajo otrokom in mladim, da se pripravijo na življenje in si prisrbijo vsaj osnovne pogoje za življenje.

Kaj smo počeli med otroci in mladimi?

Imeli smo neke vrste oratorij. Pripravili smo različne delavnice. Tako so se mnogi izmed njih naučili rezati s škarjami, barvati, lepiti ... Veselijo se vsakega najmanjšega izdelka, ki ga lahko odnesejo domov. Tukajšnji otroci in mladi, pa tudi odrasli, so željni novih spoznanj. Zelo hitro se učijo in zelo hitro postanejo samostojni. Ne obremenjujejo se z majhnimi problemi, ki jih prinaša življenje, saj je tukaj preživetje glavni cilj.

V vsaki skupini je bilo okoli 50 otrok in mladih. Tudi brez posebnega znanja portugalskega jezika, ki je v Angoli uradni jezik, smo se nekako znašli. Komunicirati se je dalo tudi z rokami in nogami. Jezik ljubezni pa je bil najpomembnejši.

Razumel ga je namreč vsak. Ljudje so presenečali s svojo gostoljubnostjo in odprtostjo. Želimo si, da bi v Slovenijo ponesli prav to, kar smo se v teh tednih naučili od teh ljudi in skupnosti sester, ki so nas sprejele.

Tako se Gospodu zahvaljujemo za vse, s čimer nas je obogatil, in za vse vas, ki z molitvijo in materialnimi darovi podirate misijonsko delo in tako z nami delite to misijonsko izkušnjo.

Slovo je bilo težko, saj so nam otroci ukradli del srca. Tudi vrnitve v naše »zapleteno« življenje je zahtevalo kakšen dan miru in premisleka. A trdno odločeni smo si dejali: »Nasvidenje, Angola!«

(1) Prvo srečanje z angolskimi otroci je bilo v znamenju pozdravljanja in veselja ob fotoaparatu ...

(2) Pridružili smo se otrokom iz vrtca, ki so nam zapeli in zaplesali.

(3) Veselje otrok ob končanih delavnicah je bilo neizmerno, saj so svoje izdelke lahko odnesli domov.

(4) Učili smo se vsi: mi jezika in načina, kako kaj razložiti, otroci pa novih sposobnosti barvanja, risanja, rezanja papirja, lepljenja ...

(5) Mladi v Angoli kljub težki prihodnosti pogumno zrejo v daljavo in si upajo sanjati ...

ANGOLA

(6) Naša rojakinja s. Zvonka Mikec že 15 let deluje v eni izmed najrevnejših držav. Trenutno vodi družbo Hčera Marije Pomočnice v Angoli in s tem skrbi za nekaj tisoč otrok, ki obiskujejo šole, kjer dobijo poleg znanja tudi malico in osnovne življenjske potrebsčine.

(7) Otroci so preprosti in iskreni, še bolj pa hvaležni za vsak nasmeh in hitro smo postali prijatelji ... brez velikih besed in dejanj.

(8) Mladi večinoma ne študirajo, saj ne dobijo redne zaposlitve.

(9) Učilnica je za otroke največje veselje. Za izgradnjo ene izmed takšnih so sredstva prispevali tudi veroučenci naše fare. Na lastne oči smo se prepričali, kako koristno je porabljen denar, ki ga darujemo za misijone ob koledniških in drugih akcijah. V Angoli kar milijon ljudi živi samo od pomoči misionarjev in dobrodelnih organizacij!

Površina: 1.246.700 km² (61,5 krat večja od Slovenije) – **Glavno mesto:** Luanda – **Jeziki:** portugalski (uradni), umbundu, kimbundu, kikongo in drugi bantu jeziki – **Državna ureditev:** predsedniška republika z Narodno skupščino – **Neodvisnost:** 11. november 1975 (prej portugalska kolonija) – **Predsednik države in premier:** José Eduardo Dos Santos (od 21. septembra 1979!) – **Veroizpoved:** tradicionalna verstva (47%), katoličani (38%), protestanti (15%).

PREBIVALSTVO

Število prebivalcev: 14.500.000 – **Etnične skupine:** ovimbundu (37%), kimbundu (25%), bakongo (13%), mulati (2%), evropejci (1%), drugi (22%) – **Demografska rast:** 2,45%

– **Rodnost:** 6,35 otrok na žensko – **Mestno prebivalstvo:** 46,7% (napovedi za 2015: 45,4%) – **Otroška umrljivost:** 185,36 umrilih na 1000 rojstev – **Povprečna življenska doba:** 38,62 let – **Nepismenost** (nad 15 let): 33,2% – **Okuženost HIV:** 3,9% med odraslimi (boleli za aidsom: 240.000, umrli (2003): 21.000) – **Dostop do zdravstvenih uslug:** 30% – **Dostop do pitne vode:** 50%.

GOSPODARSTVO

Indeks človeškega razvoja: 0,445 (160 od 177 držav) – **BDR:** 23 mil. USD (rast 19,1% 2005) – **BDR na prebivalca:** 2.100 USD (2005) – **Naravni viri:** nafta, diamanti, železova ruda, fosfati, boksit, zlato, cement; ribe – **Kmetijski viri:** banana, sladkorni trs, kava, koruza, bombaž, manjoko, tobak; govedo; lesni izdelki – **Izvoz:** diamanti, naftni izdelki, plin, kava, bombaž, ribe, les – **Uvoz:** električni materiali in stroji, vozila, zdravila, hrana, tkanina, bela tehnika – **Zunanji dolg:** 10 mil. USD (41% BDP).

Vir: Nigrizia, mensile dell'Africa e del mondo nero, 124 (2006) 7-8, str. 2.

10 Oratorijski camping '06

OVEN Nikoli ne pozabi sanjati, še bolj pomembno pa je, da poskušaš sanje uresničiti in se nikoli ne vdaš. Kdor upa, vztraja, kdor vztraja, zmaguje!

BIK V bistvu je življenje velika usoda. Vedno je polno naključij in če si ob pravem času oz. trenutku tam, kamor te usoda vodi, potem se lahko zgodi marsikaj pričakovanega.

DVOJČEK Ko ti življenje gre na jetra, ko ne veš, kaj bi z njim in bi rad šel drugam, a nimaš keša za en gram, spusti tok življenja v daljavo, pa bo tvojega zakompliziranga življenja konec.

RAK Globoko verjemi v to, kar si želiš, kajti v življenju je izgubljeno samo tisto, čemur se odrečemo. Želi si eno: da ne ljubiš izgubljeno in ne izgubiš ljubljeno!

LEV V življenju se zgodi veliko stvari, ki se jih globoko spominjaš in jih obžaluješ, a si rečeš: pozabil! in stečeš naprej. Prijajajo nove, odhajajo stare, nekaj časa ni celo ne duha ne sluga o njih, vse je mirno in naenkrat uleti novo, drugačno čustvo, novo obžalovanje in hkrati se obudijo vsa stara. Takrat ne moreš in nočeš nehati jokati.

DEVICA Smej se kljub temu, da se je ves svet obrnil proti tebi, smej se, čeprav boli, ko te nekdo prizadene, smej se, tudi če pomisliš, da te nihče ne mara, smej se in drugim ne pokaži, da so te prizadeli!

TEHNICA V življenju so trenutki, ko rečeš zdaj ali nikoli. In so trenutki, ko se moraš odločiti, ali ostati ali oditi, imeti ali si v neskončnost želeti. So trenutki, ko se moraš odločiti pasti ali se dvigniti. So trenutki, ko se moraš odločiti sebe ceniti in sebi oprostiti. In so trenutki, ko moraš enkrat končno umreti ter večno po dobroti v nebesih zaživeti.

ŠKORPIJON Živimo v času, ko se bojimo pokazati samega sebe, se popolnoma odpreti, ker bi nas lahko prizadeli. Ravno zato ostanejo naše najlepše lastnosti skrite in nikoli nismo zares srečni, ker vedno igramo. Svet je vse preveč oder in premalo srce in duša!

STRELEC Če želiš polneje zaživeti, moraš poznati umetnost uživanja v malih, drobnih trenutkih življenja. Ta svet res ni zlat, a na njem je nešteto zlatih žarkov, ki čakajo na odkritje.

KOZOROG Ločitev od dragih težko nas zadane, težja je še bolj, kadar smrt nam jih vzame. Učitelj - življenje - nas bridko uči: brez solz in trpljenja nihče ne živi. A vendar se vredno nazaj je ozreti, življenje je vredno bilo preživeti. Edino življenje nas ves čas uči: resnica več šteje kot tisoč laži.

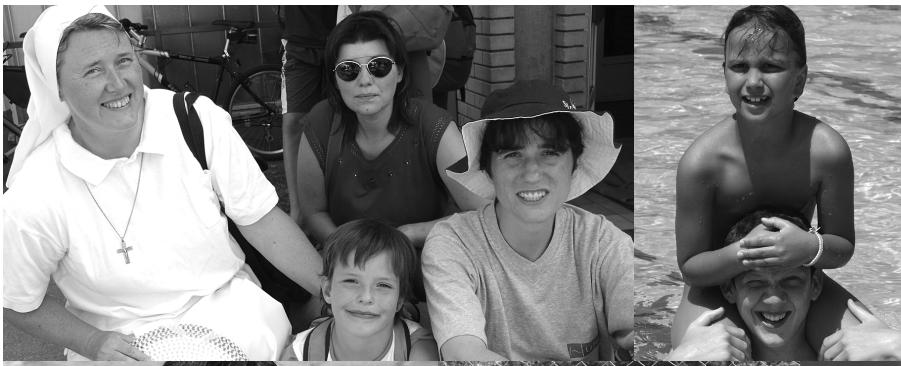
VODNAR Življenje je kot kurja lojtra, kratko in posrano! Zato se ne obremenjuj z vsemi stvarmi. Življenje je težko, še nihče ga ni preživel!

RIBI Ne joči, ker je konec, bodi vesel, da se je zgodilo. Vedno bodo obstajali ljudje, ki te bodo prizadeli. Ti moraš še naprej zaupati, pazi le na to, koga spoznaš v prihodnje! Postani boljši človek in se dobro spoznaj in ne pričakuj, da te bo nekdo drug spoznal namesto tebe!

Horoskop

Sestavila Taja Vavtar

Barvne fotke na www.donbosko.si/sentrupert/?q=node/78

Na bazenu

Uskovnici

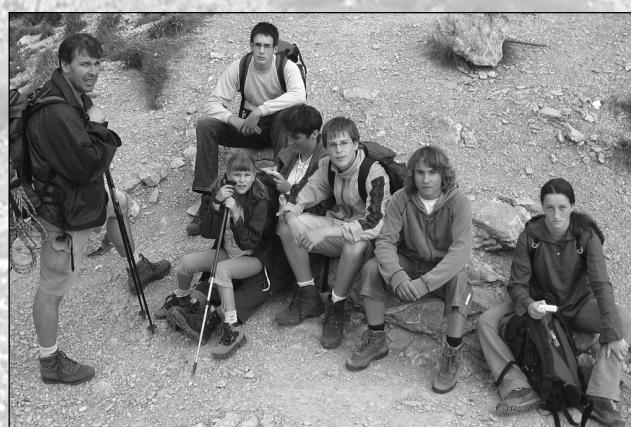

Tako kot ponavadi smo se tudi letos odpravili na Uskovnico. Od 7. 8. do 12. 8. smo s skupino otrok in nekaj odraslimi odkrivali nove poti po Uskovnici in njeni okolici. Odšli smo na Viševnik, v Bohinj, zaradi slabega vremena pa se nam ni uresničila želja, da bi se podali do Vodnikove koče.

Obiskali smo kraj, ki smo ga kar sami poimenovali "Positivne točke", tam smo se usedli na kamne in se pogovarjali, obenem pa smo se zdravili ali se česa odvajali. Večkrat smo obiskali tudi kočo na Uskovnici, kjer smo pojedli sladoled ali našim najbližnjim poslali lepe pozdrave. Ob večerih smo gledali risanke, filme ali se kako drugače zabavali.

S tem je minil zelo zanimiv teden. Toda brez prijaznih kuharic, gospoda Mirka, sestre Danijele ter nekaterih drugih pomočnikov tudi teden na Uskovnici ne bi uspel tako dobro, kot je tokrat.

Maja Žibert

Naloge pa ne bom nar'dila,
ker so počitnice!

Jojme, ta mularija!
Kdaj bo šola, da bo mir?

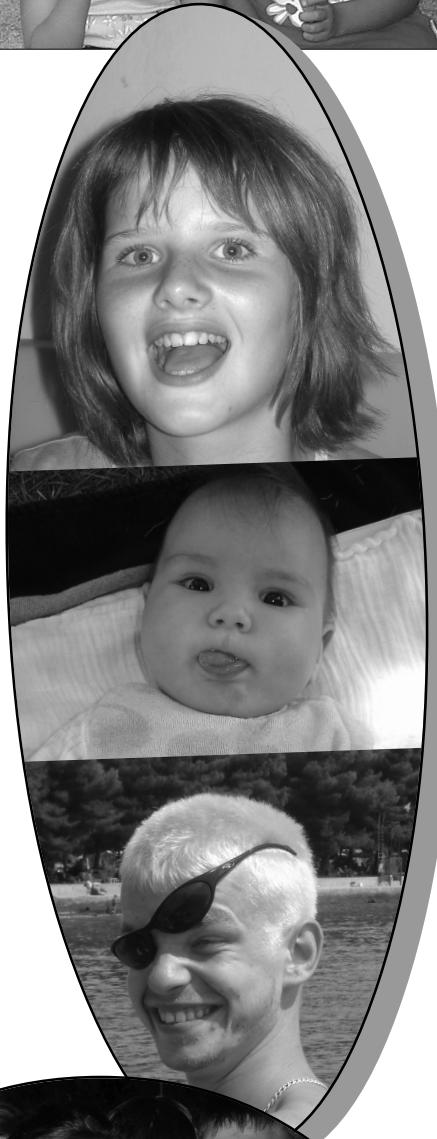

POPOLDNASKI ČAS ...

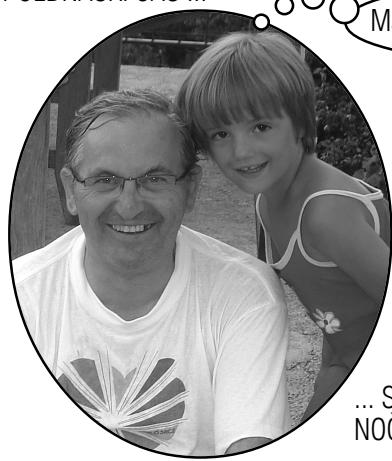

TO JE BILA POLETNA ŠOLSKA ZGODBA.
ZDAJ PA JE ČAS ZA KOSILO.

Kje so časi, ko je mladina
stregla odraslim???

POPOLDNASKI ČAS ...

Mami, mami, a sva O.K.?

... SE PRELEVI V VEČER.
NOČ PA IMA SVOJO MOČ!

"Spiritus vivificat" "Duh je tisti, ki oživlja" Jn 6,63

Sedem ministrantov in spremljevalka iz naše župnije se je odpravilo na svetovno srečanje ministrantov v Vatikan. Tam smo imeli sveto mašo, ki jo je vodil papež Benedikt XVI. in prišlo je še veliko drugih ministrantov z vsega sveta. Poleg sv. maše smo si ogledali mnogo zanimivih krajev in znamenitosti mesta Rima.

V pondeljek, 31.7.2006 ob 21.00 uri se je pred Rakovniško cerkvijo zbral 41 ministrantov s cele Slovenije, med njimi tudi 8 ministrantov iz naše župnije. Z nami pa so bili še organizator romanja Boštjan Jamnik in duhovni pomočnik Jure Ferlež.

Ko smo bili vsi nared za odhod, smo se odpeljali proti Lateranski baziliki. Tja smo se pripeljali šele naslednje jutro, saj je bila vožnja dolga in potrebna počitkov. Pred bazilikom v Lateranu smo se ustavili in poslušali razlagi vodiča Boštjana, ki nam je povedal veliko zanimivih stvari, katere smo nato videli v cerkvi. Videli smo apostole upodobljene v kipe, svete stopnice, krstilnik sv. Janeza in še mnogo drugih zanimivih stvari.

Nato smo se odpravili v baziliko Marije Snežne ki je ne daleč stran od prejšnje. Zopet smo se ustavili za razlagi in si ogledali še to baziliko, v kateri so relikvije jaslic, kip papeža Janeza Pavla II., izrezljani strop in polno drugih mogočnih stvari. Ker je bilo zunaj vroče in je bil čas za prigrizek, smo se vsak po svoje znašli in poiskali kaj za pod zob. Ko je bil čas za odhod, smo se odpravili do metroja, ki nas je pripeljal v bližino Vatikana, kjer smo se zadržali celo popoldne, saj je bila ob 18.00 skupna sveta maša na trgu sv. Petra. Ker smo tja prišli okoli enih, smo ta čas izkoristili za ogled grobnic papežev, ki so pokopani pod cerkvijo sv. Petra, nato pa smo si še ogledali cerkev sv. Petra. Ta cerkev je resnično mogočna, prostorna ter polna velikih zanimivosti, še posebej je znan bronast kip sv. Petra, ki ima že tako zlizano nogo, da se ne vidi več pet prstov na nogi, ampak zgleda kot nekakšna celota, to pa zato, ker se ljudje dotikajo noge in pri tem prosijo sv. Petru za izpolnitve želja. Nato je prišel najbolj pomemben dogodek, zaradi katerega je bilo romanje sploh organizirano. To je bila skupna sv. maša, pri kateri naj bi ministrirali ministranti z vsega sveta. Na žalost pa jo ni vodil papež, ampak dunajski nadškof. Že prej smo dobili prevode delov sv. maše, napisane v zloženki, ki smo jih nato vsak zase prebrali.

Ker je maša dolgo trajala in je iz neznanega vzroka prenehal voziti metro, smo do prenočišča prispeli šele ob polnoči, zato smo se samo še stuširali in odrinili pod odeje. Naslednje jutro smo vstali ob osmih in se do devetih spravili zajtrkovati, nato odšli na avtobus, ker nas je peljal do metroja, ta pa nas je pripeljal v bližino Vatikana, kjer je bilo srečanje s papežem. Bili smo seveda pozni, zato smo ostali daleč zadaj in smo papeža lahko gledali od daleč ali preko velikih zaslonov. Nato je papež pozdravil zbrano množico, tudi v slovenščini in imel avdienco.

Popoldne smo se sprehajali po Rimu in si ogledovali njegove znamenitosti. Ustavili smo se pri znamenitih španskih stopnicah, odšli naprej proti fontani di Trevi, naprej proti svetišču Panteon, ki ima to znamenitost, da uma na vrhu veliko luknjo, a tudi če dežuje, notri ne pada dež, saj se dežne kaplice nekako razporedijo v megllico in se vse skupaj izgubi že v zraku.

Nato smo šli naprej do Beneškega trga, kjer straži častna vojska. Sprehodili smo se mimo rimskih razvalin iz preteklosti in se ustavili pred velikim, a na žalost na pol porušenim Kolosejem. Tudi tukaj, kakor povsod druge, smo zvedeli veliko novega in zanimivega o starem Rimu ter njegovih znamenitostih.

Naslednji dan smo pozno vstali in to nas je stalo tega, da smo morali dolgo čakati pred vhodom v Kalistove katakombe, kjer je žgalno močno sonce in ni bilo nikjer za sedeti, tako da smo se načakali. Ko smo bili poklicani, smo odšli v malo cerkvico, ki je včasih služila za sv. mašo, tam pa so nam tudi zavrteli slovenski posnetek o zgodovini katakomb. Nato smo se spustili nižje v rove in si ogledali, kje so pokopavali ljudi ali cele družine. Tu je umrlo okoli petsto tisoč kristjanov. Potem smo odšli k baziliki sv. Pavla. Tam je ravno takrat potekala sv. maša in je bilo zelo veliko ljudi, zato smo bili notri manj časa in smo si ogledali predvsem notranjost bazilike. Zanimivost te bazilike je v tem, da ima naslikane papeže v mozaikih v okroglih okencih. Upodobljen je že tudi papež Benedikt XVI.

Odpavili smo se naprej proti Assisiju, kjer smo se ustavili najprej v cerkvi pod mestom, kjer imajo shranjene relikvije sv. Frančiška Assiškega. Odšli smo še v mesto Assisi in tam imeli sv. mašo v mali kapelici spodaj v katakombah. Bilo je prav prijetno. Nato smo imeli čas za okreplilo, nato pa smo se vkrcali in odšli naravnost proti domu. Tudi za nazaj smo se morali nekajkrat ustaviti. Zgodaj zjutraj smo prispeti na prvotno mesto, kjer smo tudi pričeli romanje, torej na Rakovnik.

Tega romanja ne bomo nikoli pozabili, ker se je zapisalo v naša srca, saj je bilo zanimivo, svojevrstno, enkratno in odlično.

